

Italien 16, i Holland 5, i Rusland 50, i Svejts 10, i Danmark 0 — det var det klar, da der slet ingen kom til Stade her; men ellers er Tallet for Danmark, naar jeg tager Jemaaret, som jeg før nævnde, 3,65. Det er — jeg siger det med al Ydmyghed og Bæstedenhed — et Vidnesbyrd om, at Forsynet ogsaa har holdt sin Haand over os, men det vidner tillige om, at der har været ført fra Ordningens og Bestyrelsens Side et betryggende Tilsyn med Jærnbannerne.

Jeg kommer nu til Bilag 15, der efter min Opfattelse har en særdeles aktuel Betydning for den foreliggende Sag og for dens Ordning. Der har nemlig, som ærede Medlemmer ville vide, rundt omkring rejst sig store Klager over det overordentlig talrige Personale, der er ansat ved vore Statsbaner. Disse Klager ere særlig udmundede i, at der ved en enkelt Afdeling, nemlig Centralforvaltningen, finder en saadan Overlæggelse af Mennesker Sted, at de endog snarere hindre Forretningernes Gang end fremme den. I det hele taget have disse Klager lydt saa højt og været gentagne saa ofte — deri ligger Gentagelsens Hemmelighed — jeg tror, at mange have faaet en ubestemt Tro paa, at det er der dog bestemt noget i. Jeg har derfor troet, og tror endnu, at det vil være til virkelig Oplysning gennem tørre, sikre Tal at se paa denne Sag, hvorledes den egentlig forholder sig. De belgiske Statsbaner bruge efter Driftsberetningen for 1890 — jeg tager kun den sidste Kolonne for Northeds Skjld — 12,⁸⁸ Personer for hver Kilometer Banen. De preussiske Statsbaner bruge, efter den almindelige tytte Jærnbane-statistik for 1890 — 91 11,¹³ Personer pr. Kilometer Bane, de spanske Statsbaner bruge dels efter den tabellariske Oversigt fra 1890 og dels efter Driftsberetningen for 1890, Pag. 33, 3,⁹⁹ Personer pr. Kilometer; de danske Statsbaner bruge, efter den officielle Driftsberetning for 1890—91, Bilag D, 3,⁷⁵ pr. Kilometer. Endnu skal jeg nævne de norske Statsbaner. De bruge, efter Driftsberetningen for 1889—90, 1,⁷⁹, men her brytter Sammenligningen aldeles, idet, som det vil ses af den vedføjede Anmærkning, en meget stor Del af Arbejds-personalet slet ikke er medtagen. Nu er det ganske vist saa, at saadanne Sammenligninger maa man være ganske overordentlig varsom med; der maa anvendes behørig Kritik; man kan ikke uden videre sammenligne efter Tallene; thi naaget Belgien staar med næsten 13 for hver Kilometer Bane og Tyskland med over 11, kan det godt være muligt, at der i Virkeligheden forholdsvis ikke habes flere Mennesker ansatte ved Ba-

nerne der, end her i Danmark, hvor vi ikke en Gang have 4; thi det er jo muligt, at Trafikken der kan være en 3—4 Gange saa stor. Det er dels Stationernes Mængde og dels Trafikkens Omfang, hvorpaa det beror, hvor mange eller hvor saa Folk, der ere nødvendige til Banedriften. Altsaa, jeg forvarer mig imod, at jeg anstiller nogen Sammenligning ligefrem efter Tallene, men der findes dog 2 Punkter, hvor Sammenligning ubetinget kan finde Sted. Det ene Punkt er over for Sverige. Det har lidt større Personel pr. Banekilometer end vi. Med Sverige kunne vi fuldstændig foretage en Sammenstilling; thi der burde Forholdet være omvendt og i ikke saa lille Grad omvendt. Sverige har 2,613 Kilometer Bane og Danmark kun 1,700, men der er Personelantallet derfor langt større i det hele, idet de 2,613 Kilometer maa multipliceres med 3,⁹⁹, medens Danmarks 3,⁷⁵ kun bliver at multipliceres med 1,700 Km. Og nu er det saa, at disse 2,613 Kilometer Bane have ikke flere Stationer end vore 1,700 Kilometer, og det er jo Stationerne, som staae for Trafikken det væsentligste Arbejde, og som have mest Brug for Folk; medens man tørrer langs ad Banen, bruger man kun Lokomotivførere, Togførere og Konduktører. Med Sverige kan der altsaa finde en virkelig Sammenligning Sted. — Men særlig over for det Punkt, hvor Kritiken har været stærkest, hvor man har sagt, at Personelantallet var for stort, nemlig i Centralforvaltningen, findes ogsaa et ganske udmærket og fortrinligt Sammenligningspunkt, idet nemlig de preussiske Statsbaner have specificeret deres forskellige Dele af Personellet ligesom vi, og da ville de ærede Medlemmer se, at Centralforvaltningen af de preussiske Statsbaner anvender 0,⁴² Personel pr. Kilometer, men Centralforvaltningen i Danmark kun 0,¹⁵. Der findes en Bemærkning paa samme Bilag, hvoraf dette Faktum med Hensyn til det mindre Personantal, der anvendes her fremfor i Preussen, vil fremgaa endnu tydeligere. Udgiften til Lønninger ved Centralforvaltningen udgjorde nemlig i Fjor ifølge Driftsberetningen for 1890—91 for hver 100,000 Kr. Brutto-Indtægt ved de preussiske Statsbaner 4,068 Kr. og for hver 100,000 Kroners Brutto-Indtægt ved de danske Statsbaner 2,627 Kr. Dermed forekommer det mig, at Bestyrlingerne for en overdreven Beføstlighed af Centralforvaltningen maa falde til Jorden. Det er autentiske sikre Tal, som her ere givne os fra den mest officielle Kilde, gennem den højtærede Minister.

Endnu staar kun et Bilag tilbage. De